

Instanța de insolvență: A. Minciuna
(Curtea de Apel Chișinău)
Instanța de recurs: T. Vieru, O. Sternioală, N. Craiu
(Curtea Supremă de Justiție)

Î N C H E I E R E

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător: Tatiana Vieru

Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând cererea de revizuire depusă de Revenco Petru și Priguza Maria împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017, prin care au fost respinse recursurile declarate de Revenco Petru, Macari Victor, Priguza Maria și menținută decizia instanței de apel din 13 octombrie 2016,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Concord - Strășeni” privind intentarea procesului de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilimad-Construct”,

c o n s t a t ă :

La data de 18 octombrie 2013, Societatea pe Acțiuni „Concord-Strășeni” s-a adresat în judecată cu cerere introductivă prin care a solicitat intentarea în privința Societății cu Răspundere Limitată „Ilimad-Construct” a procesului de insolvență.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2013, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de Societatea pe Acțiuni „Concord-Strășeni”.

Ulterior, prin hotărârea din 03 martie 2014, emisă de aceeași instanță, s-a intentat procesul de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilimad-Construct”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2014 s-a intentat procedura de faliment față de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilimad-Construct”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 au fost admise contestațiile depuse de Bolgar Ilarion și Casa Națională de Asigurări Sociale. S-au respins cererile de validare a creanțelor înaintate față de debitorul Societatea cu Răspundere Limitată „Ilimad - Construct” de către Macari Victor, Priguza Maria și Revenco Petru.

La 27 octombrie 2016, Priguza Maria a declarat recurs, iar la data de 28 octombrie 2016, au declarat recurs Macari Victor și Revenco Petru, care au solicitat admiterea recursurilor, casarea încheierii instanței de insolvență cu emiterea unei noi decizii de admitere a creanțelor înaintate. Ulterior, la 10 noiembrie 2016, Priguza Maria a depus recurs suplimentar.

La 16 decembrie 2016, Priguza Maria a mai depus o cerere de recurs suplimentară.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017 s-au respins recursurile declarate de către Revenco Petru, Macari Victor și Priguza Maria, s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016.

La 16 februarie 2017, Priguza Maria a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017, prin care au fost respinse recursurile declarate de către Revenco Petru, Macari Victor și Priguza Maria.

La 28 februarie 2017, reprezentantul lui Revenco Petru, avocatul Bejenar Dumitru, a depus cerere de revizuire împotriva aceleiași decizii a Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017.

La 30 mai 2017 Priguza Maria a depus o cerere de revizuire suplimentară împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017 solicitând amânarea cauzei cu acordarea unui termen de 10 zile pentru a prezenta probe suplimentare în susținerea cererii de revizuire.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată solicitarea revizuietei Priguza Maria privind amânarea cauzei cu acordarea unui termen de 10 zile pentru a prezenta probe suplimentare în susținerea cererii de revizuire, or, acesta a dispus de suficient timp pentru a prezenta noi probe în susținerea cererii de revizuire.

Iar, conform art.61 alin.(1) Cod de procedură Civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

(2) În caz de înaintare cu rea-credință a unor cereri vădit neîntemeiate de contestare a unui înscris sau a semnăturii de pe înscris, de formulare a unei cereri de amânare a procesului sau de strămutare a pricinii, de obținere de către reclamantul căruia i s-a respins acțiunea a unor măsuri de asigurare prin care pîrîtul a fost păgubit, dacă prin aceste acțiuni s-a cauzat amînarea (suspendarea) judecării pricinii sau tergiversarea executării actului judiciar, partea vinovată poate fi obligată de instanță, la cererea părții interesate, la plata unei despăgubiri.

Studiind materialele dosarului și verificând argumentele invocate în cererile de revizuire depuse de către Revenco Petru și Priguza Maria, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi respinse reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Potrivit art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 CPC, revizuirea se declară în cazul în care:

a) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu pricina care se judecă;

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii;

c) instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces;

e) s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere;

e¹) a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului;

g) Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova;

h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Instanța de revizuire consideră că motivele invocate de către Revenco Petru și Priguza Maria în susținerea cererilor de revizuire se referă la dezacordul cu soluția pronunțată pe parcursul examinării pricinii pe cale ordinară, și nu relevă prin prisma art. 449 CPC careva temeiuri legale ce ar justifica retractarea unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile.

Astfel, preținsele omisiuni de substanță și procedură comise de către instanța de recurs, invocate declarativ de către revizuent, precum că ar fi emis pripit și fără examinarea minuțioasă a circumstanțelor cauzei, decizia din 25 ianuarie 2017, prin care a fost respinse recursurile declarate de Revenco Petru, Macari Victor și Priguza Maria și menținută încheierea instanței de insolabilitate, nu pot fi admise ca temeiuri acceptabile și concludente în vederea admiterii cererilor de revizuire.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție evidențiază faptul că procedura de revizuire prevăzută de art. art. 449-453 CPC servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, fiind

respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, între altele, că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (speța de referință *Brumărescu c. României*, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999).

Aceiași regulă a fost reiterată de Curtea de la Strasbourg în speța *Roșca c. Moldovei*, hotărârea din 22 martie 2005, definitivă din 22 iunie 2006, unde s-a subliniat expres că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6 paragraf 1 din Convenție, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale a preeminenței este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de principiul lucrului judecat, care constituie principiul executării hotărârilor definitive.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

În această ordine de idei, având în vedere normele legale naționale și raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului enunțate supra, instanța de revizuire reține că o eventuală admitere a cererii de revizuire depusă de Revenco Petru și Priguza Maria, în lipsa unor temeiuri legale, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil garantate de art. 6 paragraf 1 din CEDO.

Completul Colegiului Civil comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră irelevante și lipsite de temei legal argumentele invocate de Revenco Petru și Priguza Maria în cererile de revizuire.

Or, potrivit materialelor cauzei Revenco Petru la data de 19 decembrie 2016 a recepționat răspunsul nr.1108 de la Banca Comercială „Moldincombank” Societate pe Acțiuni, prin care se confirmă că pe contul MD24ML00000000 2224524176 deținut de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilimad - Construct” a fost transferată suma de 112 598 lei în baza ordinului de încasare nr.03 din 05 februarie 2009, însă la data emiterii încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 astfel de documente nu au fost prezentate și nu a fost argumentată imposibilitatea prezentării certificatului dat în ședința de validare a creanței.

Cu referire la ipoteza dată, Colegiul notează că, dispoziția nr.03 din 05 februarie 2009 prezentată de Revenco Petru atât la examinarea recursului cât și la examinarea cererii de revizuire urmează a fi apreciată critic, deoarece reieșind din explicațiile lui Revenco Petru date anterior, ultimul nu a menționat de careva achitări efectuate prin intermediul BC„ Moldincombank” SA (f.d. 39-41). Ultimul a indicat că suma achitată anterioară pe contractul de investiție pentru apartamentul nr.13, care a fost reziliat de părți, a fost trecute ca datorie a SRL „Ilimad-Construct” față de Revenco Petru.

Reieșind din situația de fapt stabilită și conform pct. III -IV al acordului de rezeliere a contractului nr. 04-02-2009 cu privire la investirea capitalului în construcție și obținerea dreptului de proprietate din 06 februarie 2009, este indicat că suma de 20 194 euro i-a fost restituită lui Revenco Petru, deoarece părțile au fost aduse în poziția inițială (f.d. 43).

Concomitent, Colegiul decelează că, certificatul nr.1108 din 19 decembrie 2016 eliberat de BC„ Moldincombank” SA filiala Strășeni cu privire la achitarea de către Preguza Petru a sumei de 112598 lei pe contul MD24ML00000000 2224524176 deținut de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilimad - Construct”, la fel nu poate fi considerat ca probă, deoarece acesta nu este confirmat prin informația electronică bancară ce ar atesta circulația sumei date pe contul bancar al Societății cu Răspundere Limitată „Ilimad - Construct”.

Sub aspectul dat, se va reține ca relevante și faptul că însuși Revenco Petru în ședința judiciară din 13 octombrie 2016 menționează că, banii i-au fost achitați directorului administrator al Societății cu Răspundere Limitată „Ilimad - Construct” – Mîrzac Vasile, care a confirmat depozitiile investitorului (f.d.54 -55).

În aceste ordine de idei, se stabilește că, la depunerea cererii în ordine de revizuire Revenco Petru nu a demonstrat faptul că la momentul înaintării cererii fost în imposibilitate de a prezenta dispoziția de plată sus menționată, certificată în modul corespunzător conform art. 449 Cod de Procedură Civilă. Din aceste considerente este inaplicabilă condiția prevăzută de art. 449 lit. (b) Cod de Procedură Civilă.

Cu referire la cererea de revizuire depusă de Priguza Maria Completul Colegiului Civil comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, la data depunerii cererii de recurs, Preguza Maria a anexat bonul de plată seria ED 285502 din 08 august 2011, asupra căreia instanța de recurs și-a expus deja opinia în decizia din 25 ianuarie 2017. Acest bon nu atestă că suma de 248 788 lei a fost transferată pe contul Societății cu Răspundere Limitată „Ilimad - Construct”.

Ca urmare, anexarea repetată a bonului de plată seria ED 285502 din 08 august 2011 la cererea de revizuire, deja confirmat notarial nu constituie temei de casare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017.

Or, temei de înaintare a cererii de revizuire și casarea deciziei constituie descoperirea unor noi probe doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi prezentate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților, fapt ce în speța dată lipsește.

Totodată, se atestă că atât Curtea de Apel Chișinău la emiterea încheierii din 13 octombrie 2016 cât și Curtea Supremă de Justiție la emiterea deciziei din 25 ianuarie 2017 au luat în considerație faptul că în lipsa actelor confirmative, just au fost admise contestațiile și respinse cererile de validare a creanțelor, or, acestea nu aveau nici un suport documentar, precum și nu a fost anexată nici o probă care ar confirma achitarea sumelor în contul contractelor de investiții, pe conturile bancare a Societății cu Răspundere Limitată „Ilimad - Construct”.

Mai mult ca atât, potențialii creditorii Macari Victor, Priguza Maria și Revenco Petru, la examinarea recursurilor nu au prezentat probe confirmative ce demonstrează achitarea sumelor invocate în baza contractelor de investiții.

Potrivit art. 3 alin. (1) din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007, *document primar - confirmare documentară (pe suport de hârtie sau în formă electronică) care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a o efectua sau certifică producerea unui eveniment.*

Conform art.19 alin.1) și alin. (2) din Legea contabilității citate supra, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare. Documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operațiunii, iar dacă aceasta este imposibil – nemijlocit după efectuarea operațiunii sau după producerea evenimentului.

Astfel, prin hotărârile judecătorești menționate supra nu se încalcă careva drepturi a revizuienților Priguza Maria și Revenco Petru. Scopul contestării fiind redeschiderea procesului judiciar.

Din considerentele menționate și având în vedere că motivele invocate de către revizuenți sunt în contradicție cu prevederile art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererile de revizuire depuse de către Priguza Maria și Revenco Petru ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se resping ca fiind inadmisibile cererile de revizuire depuse de către Priguza Maria și Revenco Petru împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Concord - Strășeni" privind intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilimad - Construct".

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu